

53

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1975 r.

w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę.

Na podstawie art. 22a ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6, z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341, z 1973 r. Nr 38, poz. 225 oraz z 1974 r. Nr 21, poz. 116, Nr 47, poz. 280 i Nr 50, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników i rencistów objętych przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. 1. Pracownicy mające co najmniej 30-letni okres zatrudnienia mogą — po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy — przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku 55 lat.

2. Wysokość emerytury w wypadkach, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad określonych przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 3. 1. Pracownicy, które osiągnęły wiek 60 lat, mogą — po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy — przejść na emeryturę w niepełnym wymiarze, jeżeli mają co najmniej 15-letni okres zatrudnienia.

2. Emerytura w niepełnym wymiarze wynosi 90% emerytury obliczonej według zasad określonych przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, z tym że dodatki rodzinne wypłaca się w pełnej wysokości.

3. Emerytura określona w ust. 1 dla pracownicy, która była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, nie może być niższa od kwoty najniższej emerytury.

4. Emerytura w niepełnym wymiarze ulega podwyższeniu do 100%, z chwilą gdy okres zatrudnienia wraz z okresem pobierania tej emerytury wyniesie łącznie 20 lat.

§ 4. 1. Pracownicy będący inwalidami I lub II grupy, a także pracownicy będący inwalidami III grupy, których inwalidztwo powstało wskutek wypadku przy pracy lub wypadku w zatrudnieniu albo choroby zawodowej, mogą — po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy — przejść na emeryturę po osiągnięciu wieku 55 lat przez kobiety, a 60 lat przez mężczyzn, jeżeli mają okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury.

2. Wysokość emerytury w wypadkach, o których mowa w ust. 1, ustala się według zasad określonych przepisami o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 5. Prawo do emerytury na warunkach określonych w § 2 lub § 4 przysługuje również, jeżeli zatrudnienie ustalo przed wejściem w życie rozporządzenia.

§ 6. Prawo do emerytury na warunkach określonych niniejszym rozporządzeniem nie przysługuje w razie ponownego podjęcia zatrudnienia, niezależnie od wysokości wynagrodzenia z tytułu tego zatrudnienia.

§ 7. 1. Kierownicy zakładów pracy zapewnią przygotowanie dokumentacji niezbędnej do uzyskania emerytury, tak aby umożliwić pracownikom przejście na emeryturę poczynając od dnia wejścia w życie rozporządzenia i aby pracownik otrzymał emeryturę z chwilą ustania prawa do wynagrodzenia.

2. Kierownicy zakładów pracy podejmą kroki, aby wcześniejsze przejście pracowników na emeryturę nie spowodowało zakłóceń w realizacji zadań zakładów pracy; w tym celu powinni odpowiednio wcześniej uzgodnić z pracownikami termin ich przejścia na emeryturę i dążyć do zapewnienia kadry zastępczej.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

54

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 marca 1975 r.

w sprawie jednolitych metod postępowania przy zapobieganiu i zwalczaniu niektórych chorób zakaźnych.

Na podstawie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się jednolite metody postępowania przy zapobieganiu i zwalczaniu niektórych chorób zakaźnych, określone w:

- 1) tabelach dotyczących okresów wylegania, zaraźliwości oraz izolacji chorych i osób podejrzanych o zakażenie oraz
  - 2) zasadach przeprowadzania dezynfekcji i dezynsekcji.
2. Tabele i zasady, o których mowa w ust. 1, podaje się do wiadomości w formie komunikatu ogłoszonego w

Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *M. Słowiński*

55

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 lutego 1975 r.

w sprawie opodatkowania niektórych przychodów podatkiem od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 2 ust. 3 pkt 2 lit. a) i c) oraz art. 65 ust. 2 i art. 75 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami), art. 5 ust. 1 pkt 17 i ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), art. 11 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 53, poz. 338), art. 20 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 53, poz. 339) oraz art. 11 i 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń na warunkach określonych w rozporządzeniu podlegają przychody osób fizycznych z tytułu:

- 1) wynajmu pokoi gościnnych,
- 2) wynajmu domków campingowych w liczbie nie większej niż 3 i liczbie miejsc noclegowych nie większej niż 12,
- 3) wynajmu pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe dla osób korzystających z pokoi gościnnych,
- 4) prowadzenia campingów, tj. udostępnienia turystom za opłatą miejsc na ustawianie namiotów i postój pojazdów samochodowych oraz przyczep mieszkalnych, jeżeli łączna liczba ustawionych namiotów lub przyczep mieszkalnych nie przekracza 10,
- 5) osobistego przepisywania na maszynie na rzecz osób fizycznych oraz osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki społecznej,

jeżeli ani osoba osiągająca te przychody, ani jej małżonek nie wykonują innej działalności zarobkowej podlegającej opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub z której dochody podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

2. Opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń nie podlegają przychody określone w ust. 1 pkt 1—4 osiągnięte przez osoby, które równocześnie osiągają przychody ze sprzedaży posiłków w ilości powodującej na danym terenie obowiązek uzyskania uprawnienia na wykonywanie takiej działalności.

§ 2. 1. Przychody określone w § 1 ust. 1 pkt 1—4 podlegają opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń, jeżeli:

- 1) wynajem pokoi gościnnych, pomieszczenia na cele świetlicowe lub domków campingowych oraz udostępnianie miejsc na campingu odbywa się wyłącznie za pośrednictwem biura zakwaterowania,
- 2) liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych łącznie nie przekracza liczby określonej przez właściwy terenowy organ administracji państwowej i podanej do wiadomości mieszkańców; do tej liczby nie wlicza się pomieszczenia przeznaczonego na cele świetlicowe dla osób korzystających z pokoi gościnnych.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 uważa się za spełniony również w wypadku bezpośredniego pobierania należności od osób korzystających z pokoi gościnnych, domków campingowych lub campingu, jeżeli na każdą otrzymaną z tego tytułu kwotę wystawiane są kwity z kopią z kwitariusza dostarczonego przez biuro zakwaterowania i kwoty te zostaną rozliczone z tym biurem.

3. Warunek określony w ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania:

- 1) w miejscowościach nie objętych działalnością biura zakwaterowania, z tym że liczba wynajmowanych pokoi gościnnych lub pokoi i domków campingowych nie może być łącznie większa niż 3, a liczba wydzielonych miejsc na ustawienie namiotów lub przyczep mieszkalnych nie przekracza łącznie 10,
- 2) jeżeli wynajem jest dokonywany za pośrednictwem Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub na obszarze wiejskim za pośrednictwem Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada”.

§ 3. 1. Osoby osiągające przychody z wynajmu pokoi gościnnych lub domków campingowych albo z prowadzenia campingów bez pośrednictwa biura zakwaterowania, Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego lub Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” oraz osoby osiągające przychody z przepisywania na maszynie (§ 1 ust. 1 pkt 5) są obowiązane corocznie przed rozpoczęciem działalności zgłosić obowiązek po-